

RIIGI TEATAJA

Nr. 107.

30. detsembril 1933.

Nr. 107.

- Art. 762. II rahvaloenduse ja selleks krediidi määramise seadus.
763. Lõivude seaduse muutmise ja täiendamise seadus.
764. Tapaloomadelt võetava riigi protsendimaksu 1933/1934 aasta lisaeelarve nr. 1.
765. Asunduskapitali 1932 aasta eelarve täitmise aruande kinnitamise seadus.
766. Asunduskapitali 1934 aasta eelarve.
767. Otsus kaitseisukorra kestuse tähtaja pikendamisest.
768. Põllumajapidamise keskmised tulunormid 1934 maksuaasta kohta.
769. Kaitseväge üleajateenijatekogude põhikirja muudatus.
770. Väljaspool tapamaju tapetud sea- ja vasikaliha väljaveo määrus.
771. Lootsimaksu tuludest osa Eesti Lootside Ühingu eraldamise määruse muutmise määrus.
772. Juhtnõõride operatsioonifondide valitsemiseks Pikalaenu Panga poolt § 9 muutmise määrus.
773. Toidu- ja maitseainete, jookide ning joogivee määrus.
774. Haigekassa liikmetele arstiabi andmise normide ja raviasutiste korraldamise ja ülalpidamise määruse muutmise määrus.
775. Määrus kohtukuulutuste avaldamise kohta eraajalehes.
776. Kohtu- ja siseministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseisu muudatus.
777. Määrus tulumaksu asjus.
778. Maavalitsuste teedekapitalimaksu võtmiseks 1934 a. kinnitatud normid.
779. Teadaanne kuldfrangi kursi kohta tolli-, sadama-, konsulaar- ja viisamaksude võtmisel.
780. Väljaveetava kondenseeritud piima pakkimiseks tarvitatud materjalide sisseveotollimaksu tagasimaksmise määrus.
781. Põllutööministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseisu muudatus.
782. Telegraafimäärustiku osalise muutmise määrus.
783. Raadiomäärustiku osalise muutmise määrus.
784. Teadaanne Eesti-Läti-NSV Liidu vahelise reisijate- ja kaubaveo raudtee-otseühenduse konventsiooni lõpetamise kokkuleppe jõussetumise.
785. Otsus raadiotariifi nr. 115 maksmapanemise kohta.
786. Otsus reisijateveotariifi nr. 93 täiendamise kohta.
787. Otsus Tallinna linna turgudel kauplejailt ja vaheltkauplejailt, kes ei kauple alaliselt, platsimaksu võtmise kohta.
788. Korstnapühkimise tasutaksid Türis.

Riigikogu poolt 21. detsembril 1933 vastuvõetud

762. II rahvaloenduse ja selleks krediidi määramise seadus.

I.

§ 1. II rahvaloendus teostatakse veebruari- või märtsikuus 1934.

§ 2. II rahvaloenduse teostamiseks ja materjalide läbitöötamiseks määratakse krediiti Kr. 115.000.—, milline summa võetakse riigikantselei erakorraliste kulude eelarvesse järgmiselt:

1933./1934. aastal — Kr. 35.000.—,

1934./1935. „ — „ 50.000.—,

1935./1936. „ — „ 30.000.—.

§ 3. Eelmises (2) paragrahvis nimetatud 1933./1934. a. summa Kr. 35.000.— määratakse eelkrediidina riigi 1933./1934. aasta lisaeelarve nr. 1 arvel ja kaetakse sama lisaeelarve korras.

II.

Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär J. Loosalu.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Riigikogu poolt 21. detsembril 1933 vastuvõetud

763. Lõivude seaduse muutmise ja täiendamise seadus.

I.

Lõivude seaduse (VSK V köide) § 277 ja 280 ettenähtud kantselei-aktilõivu võetakse viis krooni igalt aktilt.

Kantselei-aktilõiv tasutakse kas sularahas või kohtumarkides.

Sama seaduse § 363 ettenähtud lõivu võetakse nelikümmend senti igalt lehelt.

II.

Sama seaduse § 365 täiendatakse teise lõikega järgmises redaktsioonis:

Notarid tasuvad seda lõivu Notariaalseaduse § 29 ettenähtud korras;

III.

Käesolev seadus hakkab maksma 1. aprillist 1934. Samast ajast kaotab maksvuse Lõivude seaduse muutmise ja täiendamise seadus (RT 86 — 1932).

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär J. Loosalu.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Riigikogu poolt 21. detsembril 1933 vastuvõetud

764. Tapaloomadelt võetava riigi protsendimaksu 1933./1934. aasta lisaeelarve nr. 1.

I.

Tulud.

§ 1. Riigi protsendimaks tapaloomadelt Kr. 7.500.—

Tulud Kr. 7.500.—

Kulud.

§ 2. Ametsõidud Kr. 5.200.—

§ 3. Ametnikkude ja teenijate toetus „ 50.—

§ 10. Maksud kinnisvaradelt „ 300.—

§ 14. Hoonete remont „ 450.—

§ 16. Kahjutasud „ 1.500.—

Kulud Kr. 7.500.—

II.

Käesolev lisaeelarve hakkab maksma avaldamisega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär J. Loosalu.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Riigikogu poolt 21. detsembril 1933 vastuvõetud

765. Asunduskapitali 1932. aasta eelarve täitmise aruande kinnitamise seadus.

§ 1. Asunduskapitali 1932. aasta eelarve täitmise aruanne kinnitatakse järgmistes kogusummades:

1. Kulud — Kr. 3.630.623,46.

2. Tulud — „ 3.757.519,40.

§ 2. Käesoleva seaduse § 1 tähendatud kulu- ja tulusummade kinnitamine eelarve täitmise aruande korras ei takista tähendatud summade selgitamist vastavate asutuste poolt ja sel puhul üleskerkinud asjade otsustamist vastavalt seadustele.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär J. Loosalu.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Riigikogu poolt 21. detsembril 1933 vastuvõetud

766. Asunduskapitali 1934. aasta eelarve.

§§	Tulud.	Krooni
1	Riigimaade müük	850.000.—
2	Tööstusettevõtete, ärikohtade ja viljapuuaedade müük . .	106.000.—
3	Maksud Kogukonna-, asutuste ja erarendimaade korraldamise seaduse alusel korraldatud maade eest	3.500.—
4	Tulud linnade ja alevite maaga varustamisest	65.000.—
5	Riigimaade rent	400.000.—
6	Liidetud laenude tähtajalised maksud	1.500.000.—
7	Asunikude ehituslaenu tähtajalised maksud	45.000.—
8	Maale elukorterite ehitamiseks antud laenude tähtajalised maksud	4.000.—
9	Riigimaade päraldiste müük ja müüdud päraldiste ostuvõlgade tähtajalised maksud	140.000.—
10	Tagasiandmisele kuuluvail maakohtadel lasuvate ja riigi kanda võetud võlgade tagasimaksud	1.705.—
11	Juurdemaksud	2.000.—
12	Asunduskapitali arvel Eesti Maapangalt omandatud pantkirjade intressid	11.900.—
13	Asunduskapitali arvel omandatud maade kasutamine ja müük	8.000.—
14	Asunduskapitalist antud asunduslaenude tähtajalised maksud	5.000.—
15	Viivitusrahad võlgade ja rendi tasumisel	100.000.—
16	Mitmesugused sissetulekud	334.895.—
17	Võlgade ennetähtajalised tasumised võõrandatud maade eest tasumaksmise pantkirjadega	1.500.000.—
Tulud		5.077.000.—

§§	Kulud.	Krooni
1	Maaseadusega riigi kanda võetud kohustuste täitmiseks . .	1.079.905.—
2	Pension	73.200.—
3	Laenud	910.000.—
4	Peremeheta maade tarvitamise seaduse täitmiseks tasude maksmiseks piiri taha jäänud maade eest	
5	Uue asundustegevuse finantseerimiseks	400.000.—
6	Eesti Maapanga pantkirjade ostmiseks ja riikliku maaparan- duse laenufondi täiendamiseks	450.000.—
7	Asunduskapitali moodustamisega ja tarvitamisega seotud kulude katteks	537.000.—
8	Asunduskapitali operatsiooni summa	126.895.—
9	Võlgade ennetähtajaliseks tasumiseks esitatud võõrandatud maade eest tasumaksmise pantkirjade kustutamine	1.500.000.—
Kulud		5.077.000.—

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär J. Loosalu.

Asjadevalitseja E. Maddison.

767. Vabariigi Valitsuse otsus 29. detsembrist 1933.

Pikendada Vabariigi Valitsuse otsusega 19. oktoobrist 1933 (RT 83 — 1933) maksmata jäetud ja Riigikogu poolt 3. novembril 1933 (RT 90 — 1933) kinnitatud kaitseisukorra kestuse tähtaeg kuni 1. jaanuarini 1935 järgmistes p.p. 1—9 tähendatud kohtades:

- 1) Eesti territoriaalveed ja riigi piiriga poolitatud siseveed;
- 2) raudtee piirkond;
- 3) Tallinna, Narva, Petseri ja Nõmme linn;
- 4) Narva-Jõesuu, Mustvee, Kallaste ja Võõbsu alev;
- 5) Harjumaa vallad: Viimsi, Nehatu, Rae, Kurna, Harku, Naissaare, Saku ja Saue;
- 6) Virumaa vallad: Narva, Kose, Skarjatina, Peetri, Auvere-Joala, Illuka, Vasknarva, Iisaku ja Tudolinna;
- 7) Tartumaa vallad: Lohusuu, Kasepää, Ranna, Peipsiäärne, Kavastu, Kastre-Võnnu, Avinurme, Torma, Vara, Tammiste, Luunja, Mäksa, Ahja, Roela, Saare, Pala, Kokora, Alatskivi, Rasina ja Meeksi;
- 8) Võrumaa vallad: Räpina, Kahkva, Orava, Veriora, Toolamaa ja Mooste;
- 9) Petserimaa vallad: Petseri, Irboska, Järvesuu, Kulje, Mäe, Satserina, Senno ja Vilo ning Rootova ja Laura valdade pindala idapool Panikovitša-Laura-Kudepi maanteed, viimane ühes arvatud.

Riigivanem K. Päts.

Kohtu- ja siseminister Joh. Müller.

Riigisekretär K. Terras.

Vabariigi Valitsuse poolt 18. detsembril 1933 Tulumaksu seaduse § 41 täh. 4 põhjal kindlaks määratud

768. Põllumajapidamise keskmised tulunormid 1934 maksuaasta kohta.

§ 1. 1934 a. tulumaksustamisel arvestatakse põllumajapidamisest tulu:

- 1) hinnatud maade suhtes — igalt puhtakasurublalt 4 krooni;
- 2) hindamata maade suhtes — igalt põllu- ja metsamajanduslikult kasutatud maa hektaarilt 10—20 krooni, arvatud välja Saaremaa, kus tulu arvestatakse ülaltähendatud hektaarilt 6 krooni.

§ 2. Tulumaksu komisjonid võivad alandada käesolevaid norme:

- 1) kuni 50% — põllumajapidamises 1933 aastal olnud õnnetusjuhtude tõttu;
- 2) kuni 25% — asunikele, kes on kasutanud kohta alla 8 aasta.

Riigivanem K. Päts.

Majanduseminister K. Selter.

Riigisekretär K. Terras.

Vabariigi Valitsuse poolt 20. detsembril 1933 kinnitatud

769. Kaitseväe üleajateenijatekogude põhikirja muudatus.

Kaitseväe üleajateenijatekogude põhikirja § 13 (RT 80 — 1929 art. 539) muudetakse ja pannakse maksmata järgmises redaktsioonis:

§ 13. Tegevliikmeteks on:

1) kogu asutamise korral — kõik väeosa koosseisu kuuluvad üleajateenijad, kes teenivad allohvitseride või neile palgaastme järgi vastavatel ametikohtadel;

2) hiljem:

a) väeosa koosseisu kogu asutamisest peale vahetpidamata kuuluvad üleajateenijad, kes teenivad allohvitseride või neile palgaastme järgi vastavatel ametikohtadel ja kes olid tegevliikmeteks kogu asutamise korral;

b) väeosa koosseisu kuuluvad üleajateenijad, kes teenivad allohvitseride või neile palgaastme järgi vastavatel ametikohtadel ja kes kogu üldkoosoleku poolt on võetud vastu kogu tegevliikmeteks;

c) väeosa koosseisu mittekuuluvad üleajateenijad, kes teenivad allohvitseride või neile palgaastme järgi vastavatel ametikohtadel ja kelle alaline teenistusekoht on väljaspool selle garnisoni piirkonda, kus asub väeosa kuhu üleajateenija kuulub koosseisuliselt, ning kes kogu üldkoosoleku poolt on võetud vastu kogu tegevliikmeteks;

d) käesoleva paragrahvi kahe viimase lõigu põhjal kogu tegevliikmeteks saanud väeosa koosseisu kuuluvad üleajateenijad.

Tegevliikmeteks võib võtta vastu üleajateenijaid, kes on teeninud tegelikult üleajateenijana kaitseväes allohvitseride või neile palgaastme järgi vastavatel ametikohtadel vähemalt kuus kuud.

Käesoleva paragrahvi esimeses lõigus punkt 2 lit. c all tähendatud võib võtta vastu tegevliikmeteks üks nende alalisele teenistusekohale lähemas garnisonis asuvatest üleajateenijatekogudest, üleajateenija enese valikul. Vastuvõetuteks nad loetakse päevast, mil väeosa ülem kinnitab kogu üldkoosoleku poolt vastuvõtmise kohta tehtud otsuse. Vastuvõtmisest teatatakse selle üleajateenijatekogu juhatusale, kus vastuvõetu seni oli tegevliikmeks. Viimane kustutab üleajateenija kogu tegevliikmete nimekirjast samast päevast, millest üleajateenija on loetud vastuvõetuks teise kogu tegevliikmeks.

Üleajateenija, kes on teeninud kaitseväes üleajateenijana allohvitseri või temale palgaastme järgi vastaval ametikohal ühe aasta, omandab sellega, olenemata üldkoosoleku otsusest, tegevliikme õigused selle väeosa üleajateenijatekogus, mille koosseisu ta kuulub.

Ühe väeosa üleajateenijatekogu tegevliige, kes viiakse üle teenistusse teise väeossa, on ilma erilise vastuvõtmiseta selle teise väeosa üleajateenijatekogu tegevliige. Ühes sellega ta langeb välja oma endise teenistusekoha üleajateenijatekogu tegevliikmete nimekirjast.

Riigivanem K. Päts.

Kaitseminister kindral-major P. Lill.

Riigisekretär K. Terras.

Vabariigi Valitsuse poolt 20. detsembril 1933 vastu võetud

770. Väljaspool tapamaju tapetud sea- ja vasikaliha väljaveo määrus.

Alus: Tapamajade ja lihajärelvaatuse seaduse § 30 (RT 108—1923).

§ 1. Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liitu on lubatud välja vedada kuni 31. detsembrini 1934 ka väljaspool tapamaju tapetud ja avalikkudes

või eksporttapamajades loomaarstlikul järelevaatusel inimtoiduks täisväärtuslikuks tunnistatud sea- ja vasikaliha.

§ 2. Käesolev määrus hakkab maksma 1. jaanuarist 1934.

Riigivanem K. P ä t s.

Põllutööminister N. T a l t s.

Riigisekretär K. T e r r a s.

Vabariigi Valitsuse poolt 20. detsembril 1933 antud
771. Lootsimaksu tuludest osa Eesti Lootside Ühingule eraldamise määruse muutmise määrus.

Alus: Lootsiasjanduse seaduse § 42 (RT 23 — 1931).

Vabariigi Valitsuse poolt 9. veebruaril 1932 antud Lootsimaksu tuludest osa Eesti Lootside Ühingule eraldamise määruse (RT 15 — 1932) § 3 muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

§ 3. Käesolev määrus on maksev kuni 31. detsembrini 1934.

Riigivanem K. P ä t s.

Teedeminister O. Sternbeck.

Riigisekretär K. T e r r a s.

Vabariigi Valitsuse poolt 20. detsembril 1933 vastu
võetud

772. Juhtnööride operatsioonifondide valitsemiseks Pikalaenu Panga poolt § 9 muutmise määrus.

Alus: Vabariigi Valitsuse ja ministeeriumide korraldamise seaduse (RT 28 — 1929) § 2, Pikalaenu Panga põhikirja (RT 115 — 1927) § 8 p. 3 ja § 48 ja Pikalaenu Panga valitsemisele antud laenude, nõuete ja fondide valitsemise eest tasu maksmise seadus (RT 52 — 1931).

Juhtnööride operatsioonifondide valitsemiseks Pikalaenu Panga poolt (RT 67 — 1931) § 9 muudetakse ja pannakse maksma, alates 1. novembrist 1933, järgmises redaktsioonis:

§ 9. Fondide valitsemise eest makstakse Pikalaenu Pangale tasu vastavalt laenudelt, nõuetelt ja fondidelt saadud intresside ja viivitustrahvide summadest.

Tasu makstakse järgmiste fondide alal:

Hariduse- ja sotsiaalministeerium:

Koolimajade ehituselaenu fondist antud ja tasumata laenudelt — 0,3% aastas. Eesti kirjanduseseltsi laenufondist, Eduard Vilde teoste väljaandmise laenufondist, kooli- ja lastekirjanduse soetamise laenufondist ja õpperaamatute kirjastamise laenufondist antud ja tasumata laenudelt — 0,1% aastas.

Majanduseministeerium:

Elukorterite ehituselaenu fondist antud ja tasumata laenudelt — 0,5% aastas.

Teedeministeerium:

Laevasõidu laenufondist antud ja tasumata laenudelt — 0,1% aastas.

Tasu arvutamise aluseks võetakse tasuarvamise alla kuuluvate fondide alal tasumata laenude seisud kuu 1. päevaks, ning tasu õiendamine pangale toimub tasusumma mahaarvutuse teel riigituludesse ja erifondide heaks § 6 ette nähtud korras kandmisele kuuluvatest summadest iga kuu viisi. Kui mõne tasuarvamise alla kuuluva fondi alal kuu jooksul ei ole olnud laekumisi intresside ja viivitusetrahvide näol kas üldse või niipalju, et oleks võimalik pangale õiendada temale möödunud kuu eest kuuluv tasu fondi valitsemise eest, siis neil juhtudel pank arvutab ja saab kätte oma tasu tagantjärele aja eest sedamööda, mil määral ja kuidas laekub summasid, millistest tasu maksmine lubatud.

Tasu arvutamist ja selle kandmist vastava laenu, nõude ja fondi tuludest panga arvele toimetab Pikalaenu Pank ise, ilma erikorralduseta fondi käsutajalt asutiselt.

Laekunud summade riigituludesse üleandmise ja fondide suurendamiseks kantud summade kohta koostatavates nimestikkudes (§ 6) näidatakse laekunud bruttosummad, panga heaks mahaarvutatud tasu ja üleandmisele kuuluvad netosummad.

Riigivanem K. P ä t s.

Majanduseminister K. S e l t e r.

Riigisekretär K. T e r r a s.

773. Toidu- ja maitseainete, jookide ning joogivee määrus.

Alus: Nakkushaiguste vastu võitlemise seaduse §§ 1, 3 ja 7 (RT 94 — 1933).

I.

§ 1. Toidu- ja maitseained, joogid ning joogivesi tulevad tarvitamiseks liikvele lasta sarnaselt, et nad ei sisaldaks nakkushaiguse idusid ega mõjuks inimeste tervisele kahjulikult.

§ 2. Toidu- ja maitseainete, jookide ja joogivee anumad, riistad ja pakised ei tohi infitseeritud olla nakkushaiguste idudega ega sisaldada tervisele kahjulikke aineid, mis võivad lahustuda nendes olevasse toidu- ja maitseainetesse või jookidesse või rikkuda nende maitset.

§ 3. Toidu- ja maitseainete, jookide kui ka joogivee hoidmiseks ja valmistamiseks tarvitavad tarbeasjad ei tohi olla valmistatud tervelt või osaliselt seatinast, tsingist ja metallist, mis sisaldab arseenikut või metallisegust, mis sisaldab üle 10% seatina; nõud, millised on kaetud seestpidi emailiga, klasuuriga, lakiga, samuti savinõud ei tohi anda 4% äädikahappele $\frac{1}{2}$ tunnilisel keetmisel tina ja tsingi jälgi.

Ülalnimetatud tarbeasjade tsingitamine on keelatud.

§ 4. Metallsiseseaded hapetsisaldavate jookide valmistamiseks, nende tarvitamiseks liikvele laskmise otstarbel ei tohi sisaldada üle 1% seatina.

§ 5. Tarbeasjade tinutamiseks on lubatud tarvitada ainult inglistina, mis on vaba arseenikust ja mis sisaldab vähemalt 99% inglistina. Ainult tarbeasjade üksikute osade kokkujootmisel on lubatud kasutada inglistina, mis sisaldab kuni 10% seatina.

§ 6. Tarbeasjade värvimisel on lubatud kasutada tervisele kahjutuid värve.

§ 7. Toidu- ja maitseainete, jookide ning joogivee nõude pesemiseks tarvitavad metallist käsna ja teised puhastusvahendid ei tohi olla vasest, tsingist, seatinast või nende ainete segust.

§ 8. Jooginõude, pudelite ja konservitooside õhukindlaks sulgemiseks tarvitavad rõngad, veini ja õlle, äädika ja söehapetsisaldavate jookide valamise voolikute valmistamiseks on keelatud kasutada kummi ja kautšuki aineid, mis sisaldavad seatina ja võivad tekitada tervisrikked.

§ 9. Kauplemine toidu- ja maitseainetega majast majja käies on keelatud, välja arvatud juhud, kus see vastava omavalitsuse määrusega piiratud lubatud.

§ 10. Toidu- ja maitseainetele ning joogiveele on keelatud juurde lisada nakkushaigusid sisaldavaid või teisi mürgiseid või tervisele kahjulikult mõjuvaid aineid.

Samuti on keelatud tarvitada toidu- ja maitseainete ja jookide valmistamiseks nakkushaiguse idusid sisaldavat või osaliselt või täielikult lagunevat mädanevat, reostatud, rikkunud või toiduks teistel põhjustel kõlbmatut ainet looma- või taimeriigist.

§ 11. Toidu- ja maitseainete värvimiseks on lubatud ainult tervisele kahjutud järgmised loomulikud orgaanilised värvid:

1) toiduks tarvitatavate puuvilja ja taimevärvid; 2) safran; 3) orlean; 4) alkanna; 5) kosenill; 6) sandlipuu; 7) orsei; 8) klorofüll; 9) indigo ka sünteetiline; 10) maguspuu mahl; 11) karamell; 12) sinipuu ja ta ekstrakt.

Peale eelpoolnimetatud värvide võib tarvitada veel neid värve, mis tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse poolt selleks lubatakse.

§ 12. Konserveerimise ained peavad olema alati puhtad ja ei tohi olla terviskahjulikud ega rikkuda toiduainete lõhna ega maitset.

§ 13. Toidu- ja maitseainete ning jookide valmistamisel inimestele tarvitamiseks liikvele laskmise otstarbel tuleb silmas pidada kõiki tervishoiu nõudeid ja hoolitseda suurima puhtuse eest. Ruumid, kus toidu- ja maitseaineid ning jooke liikvele lastakse, peavad vastama suuruse, valgustuse, õhuvahetuse, seadeldiste, korra ja puhtuse poolest tervishoiunõuetele ning ühenduse või lähenduse poolest teiste ruumidega — neis liikvele lastavate toidu- ja maitseainete iseloomule. Toidu- ja maitseainete ning jookide tööstustel on keelatud tegevust alustada enne, kui tööstuseruumid ja sisseseaded ei ole tunnistatud kõlvuliseks tervishoiulise järelevalve poolt.

§ 14. Isikutele, kes põevad nakkushaigusi, või kes on nakkushaiguste kahtlased või nakkushaiguste idude kandjad või kelle elukorteris on nakkushaigusi põdevaid haigeid, on keelatud toidu- ja maitseainete ning jookide või nendega kokkupuutuvate tarbeasjade alal töötamine.

II.

§ 15. Inimestele tarvitamiseks liikvele lastav piim peab olema vaba nakkushaiguste idudest ja terviskahjulikkudest ainetest, puhas ja värske ning sisaldama piimarasva vähemalt 3%.

Lüpsikarjades, mille piim lastakse liikvele inimestele tarvitamiseks, ei tohi leiduda: tiisikuse ja nakkava nurisünnituse (Abortus Bangi) haigeid ega nimetatud haigustele bioloogiliselt ja seroloogiliselt reageerivaid loomi ega ka kroonilise udara haigusega loomi.

Piima, mis sisaldab piimarasva alla 3% või millest on kõrvaldatud mõni tema koosseisu loomulik osaine või millesse on segatud kooritud piima, võib müüa piimana ainult erinimetusega, millest selgub tema koosseis.

§ 16. On keelatud inimestele tarvitamiseks liikvele lasta piima, mis:

1) saadud lehmadel, kes põevad mõnda taudi või muid haigusi, mis-sugused võivad mõjuda kahjulikult piimale ja piimatarvitajale;

2) saadud lehmadel, kes on ravitud väliselt või seesmiselt arstirohtu-dega, mis võivad siirduda piimasse või tekitada piimas tervisele kahjulikke omadusi;

3) on sinine, punane või mõne teistsuguse ebaloomuliku värviga, mõru, soolane, halva lõhnaga, limane, veniv, hallitanud, verdsisaldav või teiste sarnaste omadustega;

4) sisaldab silmaga nähtavalt mustust või milles mustuse sisaldus on ühes liitris üle üheksa milligrammi.

§ 17. Lastepiimana on lubatud tarvitamiseks liikvele lasta piima, mis saadud eraldi lautades hoitud lüpsikarjadest, kes kuuluvad jaoskonna või linna loomaarsti järelevalvele vähemalt iga kolme kuu järele üks kord. Leh-made söötmine peab toimuma loomatervishoiunõuete kohaselt ning lüpsmisel tuleb hoolikalt puhtuse nõudeid silmas pidada ja piim pärast lüpsmist jahu-tada $+4^{\circ}$ — $+8^{\circ}\text{C}$. Lastepiim peab sisaldama vähemalt 3,2% piimarasva ja tema happekraad ei tohi tõusta üle 7° Soxleth-Henkeli järgi, ning tema pisilaste arv mitte üle 100.000 ühe sm^3 kohta. Lastepiimas ei tohi $0,1 \text{ sm}^3$ leiduda ühtki või 100 sm^3 mitte üle 20 bact. coli eo.

§ 18. Lastepiima on lubatud lasta müügile ja müüa ainult läbipaist-vates klaaspudelites, mis peavad kandma selget pealkirja, tähendades piima-liiki, tootlemiskoha nime ja aadressi, pudeli täitmise kuupäeva; pudel peab olema suletud sarnaselt, et ostjal kindlustus oleks, et piimapudeleid keegi ei ole avanud pärast nende täitmist ja kinnipanekut lastepiima tootlemis-asutuses; lastepiima pudeleid võib täita ainult lastepiimaga tootlemis-maja-pidamises.

On keelatud müüa lastepiima 24 tundi pärast lüpsmist.

§ 19. Kontrollpiimana võib tarvitamiseks liikvele lasta piima, mis vastu võetud põllupidajailt, kelle karjad käivad loomaarstliku järelevalve alla vähemalt kolm korda aastas, kelle majapidamises lehmade lüpsmisel ja pida-misel hoolikalt puhtuse nõudeid silmas peetakse ja piim peale lüpsmist $+4^{\circ}$ — $+8^{\circ}\text{C}$ jahutatakse. Kontrollpiima happekraad ei tohi tõusta üle $7,5^{\circ}$ Soxleth-Henkeli järgi ning üks sm^3 piima ei tohi sisaldada üle 50 bact. coli eo.

§ 20. Kauplused, kus müüakse piima ja piimasaadusi, peavad vastama omavalitsuste sellekohaste määruste nõuetele ning need kauplused kuuluvad tervishoiu arstide erilisele järelevalvele.

§ 21. Inimestele tarvitamiseks liikvele lastud koor peab olema vaba nakkushaiguste idudest ning paksendusainetest ning sisaldama piimarasva järgmiselt:

rõõskkoor	vähemalt 15%
vahukoor	— 35%
hapukoor	— 30%
koorejäätis	— 12%

§ 22. Inimestele tarvitamiseks liikvele lastud või peab olema vaba nakkushaiguste idudest ning valmistatud ainult lehmapiima rasvast ning sisaldama vähemalt 80% piimarasva, mille juures vee sisaldavus ei tohi olla üle 18%. Või värvimine on lubatud ainult tervisele kahjutute taimevärvidega.

§ 23. Inimestele tarvitamiseks liikvele lastud juust peab olema vaba nakkushaiguste idudest ning valmistatud täispiimast, kooritud piimast või

täispiimast, millele on koort juurde lisatud. Juustu valmistamisel võib tarvitada juustu massi ja välispinna värvimiseks tervisele kahjutuid taimevärve.

Juustud peavad sisaldama piimarasva arvestatult kuivainest vähemalt järgmiselt:

koorejuust vähemalt	60%
täisrasva juust	— 45%
osarasva juust	— 20%

§ 24. Juustu, milles on tekkinud juustule mitteomane käärimine, mis võib tekitada tervisrikked, on keelatud lasta liikvele tarvitamiseks inimestele.

§ 25. Inimestele tarvitamiseks on lubatud liikvele lasta liha, mis on tunnustatud kõlvulikuks inimtoiduks Tapamajade ja lihajärelevaatuse seaduse ja selle põhjal antud määruste kohaselt.

§ 26. Terviskahjulik on mädanenud, hallitanud ja ebaloomulikult lõhnav liha, kui ka liha milles leidub haiguste idusid ja loomariigi söödikuid. Terviskahjulik liha tuleb tarvitamiselt toiduainena kõrvaldada.

§ 27. Keelatud on lihakonserveerimine tervisele kahjulikkude keemiliste ainetega.

§ 28. Lihasaaduste, nagu vorstide, konservide j.n.e. valmistamiseks võib tarvitada ainult inimtoiduks kõlvulist liha. Tanguvorstide ja verikäkkide valmistamisel võib peale jahu, rasva, soola ja maitseainete tarvitada ainult inimtoiduks kõlvulist loomaverd.

§ 29. Keelatud on vorstide, konservide ja teiste lihasaaduste valmistamisel tarvitada inimtoiduks kõlbmatuks loetud loomade, nagu koerte, kasside ja muude niisuguste loomade liha ning üldse igasuguseid orgaanilisi jätiseid, künnapuid ja loomade suguosasisid, värskete vorstimassile juurde segada vana, halvaks läinud liha ja vorste või nende jätiseid, tärglist mitte üle 5%, jahu, albumiini, margariini ja muid aineid, samuti ka conserveerivaid ning värvaineid ja üldse mingisuguseid kõrvallisandeid peale soola, sibula, küüslaugu, sardellide, korintide, mullaseente ja muude vürtside.

§ 30. Vorstimass ja kest ei tohi sisaldada tervisele kahjulikke värvaineid.

§ 31. Toidurasva on lubatud valmistada niisugustest toorainetest, mis ei sisalda tervisele kahjulikke ja toiduks kõlbmatuid aineid.

§ 32. Keelatud on inimestele tarvitamiseks liikvele lasta mittevärsked, väliselt või seepidiselt mädanemistundemärke avaldavaid või mõnel muul teel tervisele kahjulikult mõjuvaid kalu, nende saadusi ja konserve.

§ 33. Liha, lihasaadustega ja kala ning kalasaadustega kauplemise ruumid peavad vastama omavalitsuste sellekohaste määruste nõuetele ning need kauplused kuuluvad tervishoiuarstide erilisele järelevalvele.

§ 34. Vilja ja kaunvilja terad, mis inimestele tarvitamiseks lastakse liikvele, ei või olla saastunud hallitusseentega, umbrohuseemnetega ja söödikutega.

§ 35. On keelatud inimtoiduna tarvitamiseks liikvele lasta jahu:

1) mis on valmistatud tervisele kahjulikkude terandite lisandisega või teradest, mis sisaldavad tervisele kahjulikke seente haigusi;

2) on hallitanud, läpastanud või roiskunud.

Samuti on keelatud valmistada seesugusest jahust leiba, leivataolisi tooteid, saia, kooke ja muid pagari- või kondiitrikaupu.

§ 36. Keelatud on inimestele tarvitamiseks liikvele lasta aed- ning puuvilja ja kartuleid, mis on infitseeritud nakkushaiguste idudega või muutunud tervisele kahjulikuks, mädanemise, hallitamise või muu lagunemise protsessi tagajärjel.

Samuti on keelatud valmistada ja tarvitamisele lasta sarnasest puu- ja aedviljast valmistatud konserve, puuvilja ja marja mahla, siirupeid ning essentse.

§ 37. Inimestele tarvitamiseks kõlvuline joogivesi peab:

1) olema vaba nakkushaiguste idudest, lõhnata, puhtamaitseline, selge ja võimalikult värvitu;

2) olema ilma nähtavate vormitud osisteta elavast või eluta loodusest ja

3) vastama keemilise ja mikrobioloogilise koostise poolest tervishoidlikkudele nõuetele.

§ 38. Keelatud on joogiveena kui ka toidu- ja maitseainete ning jookide valmistamiseks tarvitada vett, mis ei vasta eelmises paragrahvis nimetatud nõuetele.

Samuti on keelatud rüvetada neid veekogusid, kust vett võetakse tarvitamiseks üldtähendatud otstarbeks.

§ 39. Kaevude ja teiste joogiveekogude ja kohtade omanikkude ülesanne on hoolitseda nende puhtuse, puhastamise ja korrashoiu eest.

§ 40. Karastavate jookide valmistamisel vee küllastamiseks tarvitav söehappegaas peab olema täiesti puhas. Söehappegaasi valmistamisel vajalikud keemilised ained peavad olema vabad arseenikust ja muist tervisele kahjulikkudest ainetest ning aparatuur peab vastama tervishoiunõuetele.

§ 41. On keelatud inimestele tarvitamiseks liikvele lasta veini ja veinitaolisi jooke, mis on läinud mürudaks, venivaks ja hapuks või mis on teiste sellesarnaste vigadega ning mis sisaldavad:

1) väävlishapet üle 200 miligrammi ühes liitris, kusjuures vaba väävlishapet ei tohi olla üle 20 milligrammi;

2) strontsiumi, baariumi, vismuti ja elavhõbeda soolasid, arseeni, väävli- ja oksaalhapet;

3) sahhariini või muid kunstlikke magusaineid;

4) üle 10 grammi happeid liitris ümber arvatult viinakivihappele;

5) üle 2 grammi lenduvaid happeid liitris ümber arvatult äädikahappele;

6) üle 2 grammi sulfaate liitris, ümber arvatult kaaliumsulfaadile;

7) üle 0,5 grammi kloori liitris;

8) üle 10 milligrammi vaske ühes liitris.

Veinid, mis sisaldavad suuremal määral väävlishapet või sulfaate, tulevad enne väikemüügile laskmist tasakaalustada mõne teise lõikuse veini juurdelisamisega. On keelatud vähendada väävlishappe ja sulfaatide hulka keemiliste ainete juurdelisamisega.

Vigadega veinid, mis ei ole muutunud joogiks täiesti kõlbmatuks, on lubatud teha kõlvulisteks pastöriseerimisega või muul viisil haiguse idude hävitamisega.

III.

§ 42. Ülemvalve käesoleva määruse täitmise alal kuulub tervishoiu- ja hoolekandevalitsusele.

Järelevalve ja kontrolli teostamine vastavates omavalitsuste piirkondades, on maa- ja linnaarstide ning jaoskonna tervishoiuarstide ülesanne Rahva

tervishoiu korraldamise seaduse ja selle seaduse täiendamise seaduses ette nähtud alustel ja korras (RT 2 — 1928 ja RT 96 — 1933).

Tallinnas, 20. detsembril 1933. Nr. 4125.

Hariduse- ja sotsiaalminister N. Kann.

Tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse direktor dr. Mõttus.

Kinnitusnõukogu üldkoosolekul 9. detsembril 1933 vastu võetud ja Hariduse- ja sotsiaalministri poolt 18. detsembril 1933 kinnitatud

774. Haigekassa liikmetele arstiabi andmise normide ja raviasutiste korraldamise ja ülalpidamise määruse muutmise määrus.

Vene kinnitusnõukogu poolt välja antud ja Kaubandus-Tööstusministrilt 15. juunil 1913 kinnitatud haigekassa liikmetele arstiabi andmise normide ja ravimisasutiste korraldamise ja ülalpidamise määruse § 17 muudetakse ja sama määrus täiendatakse § 38.

Määruste §§ 17 ja 38 pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 17. Eelmises (16) paragrahvis ette nähtud ambulatoorset vastuvõtmist toimetatakse ettevõtetes, kus tööliste arv on vähemalt viissada — igapäev, ettevõtetes, kus tööliste arv on kaheksajast kuni viiesajani — mitte harvem kui kolm korda nädalas, neis ettevõtetes, kus tööliste arv on viiest-kümnest kuni kahesajani — vähemalt kaks korda nädalas, neis ettevõtetes, kus tööliste arv on viieteistkümnest kuni viiekümneni — vähemalt üks kord nädalas. Muudel päevadel ja ettevõtetes, kus tööliste arv on alla viieteistkümne, on ettevõtete valdajad kohustatud kassaliikmetele arstiabi kättesaamist kindlustama viivitamata vajaduse järgi.

§ 38. Käesolev määrus ei ole maksev haigekassade kohta, kes ravikorralduse on võtnud enese kätte.

Hariduse- ja sotsiaalminister N. Kann.

Töökaitse ja sotsiaalkindlustuse osakonna direktor Joh. Sonin.

775. Kohtu- ja siseministri määrus.

Tsiv. kp. s. § 296 põhjal (RT 83/84 — 1924) määrab Tallinnas väljaantava ajalehe „Kaja“ selleks eraajaleheks, milles kohtud 1934 a. kestel Tsiv. kp. s. § 295 järgi peavad avaldama sama seaduse §§ 58, 150, 293 ja 726 ette nähtud kuulutusi.

Tallinnas, 22. detsembril 1933. Nr. 1632.

Kohtu- ja siseminister Joh. Müller.

Kantseleidirektor O. Treufeldt.

776. Kohtu- ja siseministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseisu muudatus.

Alus: Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse §§ 4 ja 6 (RT 27 — 1927) ja Vabariigi Valitsuselt 12. septembril 1928 ülemääraliste teenijate koosseisude ja tasude määramiseks vastu võetud juhtnöörid (RT 76 — 1928).

Kohtu- ja siseministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseis (RT 68 — 1931) muudetakse, arvates 1. detsembrist s.a. järgmiselt:

Ametinimetus	Arv	Palk kuus.	Lisatasud	Kellele vahendit allub
Vähendatakse:				
Kõrgema klassi kasvandik	34	40.—	Ühiskorter, küte,	Politseikooli
Alama klassi kasvandik . .	1	80.—	valgustus ja vä-	direktor
Alama klassi kasvandik . .	29	35.—	lispolitseile ette	
			nähtud riideva-	
			rustus	
Kokku vähendatakse	64			
Suurendatakse:				
Politseikool.				
Kõrgema klassi kasvandik	35	—	Ühiskorter, küte,	Politseikooli
Alama klassi kasvandik . .	35	—	valgustus, toit ja	direktor
			välispolitseile ette	
			nähtud riideva-	
			rustus	
Kriminaalpolitsei.				
Käskjalg-koristaja	1	55.—	—	Viljandi kri-
				minaalkomis-
				sar
Kokku suurendatakse	71			

Tallinnas, 19. detsembril 1933.

Kohtu- ja siseminister Joh. Müller.
Politseivalitsuse direktor N. Reiman.

777. Määrus.

Kuni edaspidise korralduseni ei tule mitte toimida Tulumaksu seaduse § 65 ette nähtud palgast-kinnipidamist.

Alus: Tulumaksu seaduse § 93.

21. detsembril 1933. Nr. 12429.

Majanduseminister K. Selter.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.

778. Maavalitsuste teedekapitalimaksu võtmiseks 1934 aastal Maajanduseministri poolt kokkuleppel Teedeministriga kinnitatud normid.

Alus: Maanteede seaduse muutmise seaduse § 30 (RT 48 — 1930) ja Maanteede seaduse muutmise seaduse § 30 elluviimise ja teostamise määruse § 2 (RT 66 — 1930).

Maakondade nimetus	Lisa-kinnisvaramaksu (Maanteede seaduse muutmise seaduse § 30 p. 1 RT 48 — 1930)			Lisa-põhiarimaksu väljaspool linnu, maakonna piires asuvailt (Maanteede seaduse muutmise seaduse § 30 p. 2 RT 48 — 1930)	
	Vabrikute ja tööstuste ehitustelt, sisseadetatelt ja masinatelt	Hoonetelt, mille puhaskasu üle 35 puhaskasurubla	Kõigilt muudelt, peale eelmistes joonevahedes nimetatud kinnisvaradelt, kui nad ei võta osa teede tegemisest naturaalkohustuse alusel	Kaubanduse ja tööstuste asutustelt ja tööstustelt; laoruumidelt; hanke ja töövõtetelt ühe maakonna piires, ning hanke ja töövõtetelt mitme maakonna piires, kui hanke või töövõtte summa ei ületa 300.000 kr.	Veokauplustelt
	Võetakse teedekapitalimaksu 1934 aastal				
	Kinnisvaramaksu määr:			Põhiarimaksu riigi osa:	
	ühekordselt	kahekordselt	kahekordselt	ühekordselt	$\frac{1}{3}$
Harju . .	ühekordselt	kahekordselt	kahekordselt	ühekordselt	$\frac{1}{3}$
Järva . .	„	„	„	„	„
Lääne . .	„	„	„	„	„
Petseri . .	„	„	„	„	„
Pärnu . .	„	„	„	„	„
Saaremaa . .	„	„	„	„	„
Tartu . .	„	„	„	„	„
Viljandi . .	„	„	„	„	„
Viru . .	„	„	„	„	„
Võru . .	„	„	„	„	„
Valga . .	„	ühekordselt	„	„	„

Pärnu ja Lääne maakondades võetakse lisapõhiarimaksu hanke- ja töövõtetelt mitme maakonna piires, kui hanke- või töövõtte summa ületab 300.000 kr., põhiarimaksu riigi osa kahekordselt.

Märkus 1. Hankete ja töövõtete kohta mitme maakonna piires tuleb teateid saata maksudevalitsusele iga üksiku hanke- või töövõtte kohta eraldi.

Märkus 2. Kinnisvaramaksu võetakse maal asuvate kinnisvarade maksuseaduse 30. maist 1933 nr. 420 (RT 53 — 1933) põhjal ning põhiarimaksu võetakse ärimaksu kohta käivate seaduste muutmise seaduse 25. maist 1928 nr. 256 põhjal (RT 44 — 1928).

Märkus 3. Teedekapitali heaks võetav lisakinnisvaramaks arvutatakse Maanteede seaduse muutmise seaduse § 30 elluviimise ja teostamise määruse muutmise määruse (RT 81 — 1933) § 4 kohaselt.

Majanduseminister K. Selter.

Teedeminister O. Sternbeck.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.

779. Majanduseministri teadaanne kuldfrangi kursi kohta tolli-, sadama-, konsulaar- ja viisamaksude võtmisel.

Kuldfrangi kurss tolli-, sadama-, konsulaar- ja viisamaksude võtmiseks määratakse kindlaks jaanuarikuu 1934 kohta 1 kuldfrank = 1,12 Eesti krooni.

21. detsembril 1933. Nr. 5073/L.

Majanduseminister K. Selter.

Rahanduseosakonna direktor A. Keller.

780. Väljaveetava kondenseeritud piima pakkimiseks tarvitatud materjalide sisseveotollimaksu tagasimaksmise määrus.

Alus: Tolliseadustiku § 235.

§ 1. Piimatööstustel on õigus saada tagasi sisseveotollimaksu välismaalt sissetoodud materjalidelt, mis nad tarvitanud oma väljaveetava kondenseeritud piima pakkimisel.

Sisseveotollimaksu tagasimaksmine sünnib alljärgnevates paragrahvides ette nähtud korras ja tingimustel.

§ 2. Oma kondenseeritud piima väljaveol peab piimatööstus selle üles andma läbilaskvale tolliasutusele revideerimiseks Tolliseadustikus ette nähtud üldises korras, avaldama ülesandekirjas palve, et temale tagasi makstaks sisseveotollimaks kondenseeritud piima pakkimisel tarvitatud materjalide eest ja ülesandekirjale lisama spetsifikatsiooni täpsete andmetega kauba kohta.

§ 3. Tolliasutus revideerib väljaveetava kondenseeritud piima Tolliseadustikus ette nähtud üldises korras, kindlaks määrates ja märkides revideerimisakti kondenseeritud piima: kastide arvu, karpide arvu ja kaalu igas kastis ja karpide materjali liigi.

§ 4. Väljaveetud kondenseeritud piimalt, mis pakitud inglistinaga kaetud plekist karpidesse, makstakse tagasi igalt kastilt 40 senti, kui kastis sisaldub 48 karpi kaaluga (karbid ühes sisuga) vähemalt 25,4 kilogrammi.

§ 5. Tolliasutus arvutab tööstusele tagasimaksmisele kuuluva sisseveotollimaksu summa (§ 4) ja maksab selle tööstusele üldiste määruste järgi, mis ette nähtud summade tagasimaksmise asjus. Kokkuleppel tööstusega võib sisseveotollimaksu tagasimaksmine sündida ka perioodiliselt mitme eksporteeritud saadetise eest koos.

Käesolev määrus hakkab maksma 21. detsembril k.a.

21. detsembril 1933. Nr. T. 12313.

Majanduseminister K. Selter.

Tööstuseosakonna direktor (allkiri).

781. Põllutöoministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseisu muudatus.

Alus: 1. Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse §§ 4 ja 6 (RT 27 — 1927).

2. Vabariigi Valitsuse juhtnõõrid ülemääraliste riigiteenijate koosseisude ja tasude määramiseks ja ajutiste tööjõudude palkamiseks §§ 1—3 (RT 76 — 1928).

RT 19, 34 — 1932 ja 1 — 1933 avaldatud Põllutöoministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseis muudetakse järgmiselt:

Ameti nimerus	Arv	Palk kuus kr.	Lisatasud
I.			
Koosseisust kustutatakse:			
Kantselei.			
Raamatupidaja	1	130.—	
Katastri ja maakorralduse osakond.			
Katastriamet.			
Noorem maamõõtja	18	100.—	
Esindused kohtadel.			
Maakorralduse komisjoni sekretär . .	2	100.—	
Kantseleiametnik	1	60.—	
Põllumajanduse osakond.			
Asutused kohtadel.			
Riigi seemnekontrolljaam.			
Käskjalg-talitaja	1	55.—	Võimaluse korral korter, küte, val- gustus
Riigimaade ja metsade valitsus.			
Riigimaade amet.			
Riigimaade likvidaator II järk	2	110.—	
Riigimaade likvidaator III järk	1	90.—	
Esindused kohtadel.			
Ringkonna riigimaade valitseja I järk .	1	120.—	
Metsavaht	1500	6—45.—	
II.			
Koosseisu suurendatakse:			
Katastri ja maakorralduse osakond.			
Asjaajaja	1	100.—	
Katastriamet.			
Vanem maamõõtja	1	120.—	
Põllumajanduse osakond.			
Maatulunduse büroo.			
Riigi seemnekontrolljaam.			
Käskjalg-talitaja	1	55.—	Võimaluse korral korter, küte, val- gustus
Asutused kohtadel.			
Petseri põllutöökool.			
Õpetaja	1	110.—	
Riigimaade ja metsade valitsus.			
Esindused kohtadel.			
Metsavaht	1439	kuni 45.—	

Käesolev koosseisu muudatus hakkab maksma 1. aprillist 1934, välja arvatud kantselei raamatupidaja, riigimaade ja metsade valitsuse ringkonna riigimaade valitseja ja 10 metsavahi ametikohtade kaotamise osas, samuti metsavahide palganormi muudatus, mis hakkavad maksma 1. jaanuarist 1934.

Tooma sooharimise kool nimetatakse ümber Tooma sookultuuri ja maaparandusekooliks.

13. detsembril 1933. Nr. 1100.

Põllutööminister N. Talts.

782. Telegraafimäärustiku osalise muutmise määrus.

Alus: Posti, telegraafi, telefoni ja raadio seaduse § 12 p. 1 ja § 71 (RT 24 — 1930).

I.

Telegraafi määrustiku (RT 53 — 1927, RT 26 — 1930, RT 74 — 1931, RT 86 — 1931, RT 81 — 1933) §§ 14, 15, 16, 17, 39, 41, 43, 44, 78, 82, 88, 101, 103 ja 128 muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

Kokkuleppekeelsed telegrammid.

14. Kokkuleppekeelsed (code) telegrammid on need, mille tekst koosneb kunstlikest sõnust või sellaseist tõelisist sõnust, millel ei ole seda tähendust, mis neile normaalselt omistatud on selles keeles, kuhu nad kuuluvad ja mis selle tõttu ei moodusta arusaadavaid lauseid ühes või mitmes lihtkeelseks telegraafiliseks läbikäimiseks lubatud keeles, või, lõpuks, niiviisi määratletud tõeliste sõnade ja kunstlike sõnade segust.

Kokkuleppelised sõnad, olgu need tõelised või kunstlikud, ei pea sisaldama üle viie tähe; nad võivad olla loodud vabalt. Need sõnad ei tohi sisaldada aktsentueeritud tähte é.

Kokkuleppekeelset telegrammi vastuvõttev ametnik kirjutab algtelegrammile ametmärkme CDE, mis sihtkohani üle antakse telegrammi pealmiku ees.

Telegramme, mille tekst sisaldab kokkuleppekeelseid sõnu ja lihtkeelseid sõnu ning/või šifreid ja šifrite rühme, käsitletakse maksustamise mõttes kui kokkuleppekeelseid. Ometi:

- a) šifrite arv või šifrite rühmade arv ei pea ületama teksti ja allkirja maksuliste sõnade poolesuurust arvu;
- b) maksustamise mõttes ei loeta kokkuleppekeelseiks telegrammeks pankade telegramme ja muid sarnaseid, mis lihtkeeles koostatud ja sisaldavad teksti ette paigutatud kontrollsõna või kontrollarvu.

Telegramme, mille tekst sisaldab kokkuleppekeelseid sõnu ja šifrite rühme üle poole teksti ja allkirja maksuliste sõnade arvust, käsitletakse maksustamise mõttes kui šifreeritud keele telegramme.

15. Šifreeritud keele telegrammid on need, mille tekst koosneb:

- 1) araabia numbrest, araabia numbrite rühmest või numbrite seeriaist, millel salatähendus;
- 2) sõnust, nimedest, väljendusist või tähtede liisteist, arvatud välja täht é, kui need ei vasta lihtkeele või kokkuleppekeele tingimusele.

Ühes ja samas rühmas ei ole lubatud tarvitada segamini šifreid ja salatähendusega tähti.

Paragrahvis 13 näidatud rühme ei loeta salajast tähendust omavaiks rühmadeks.

16. Segakeelsed telegrammid on need, mille tekst koosneb lihtkeele ja kokkuleppekeele ning šifreeritud keele sõnust.

17. Kokkuleppekeelse või osalt kokkuleppekeelse telegrammi saatja on kohustatud esitama sõnastiku (kood), mille järgi koostatud on telegrammi tekst või teksti osa, kui postivalitsus või lähteasutis temalt seda nõuab.

39. Telegrammes, mille tekst on koostatud ainult lihtkeeles, loetakse iga üksik sõna ja iga lubatud sõnadeühendus vastavalt niimitme sõna eest, kuimitu korda need sisaldavad viisteist tähte, pluss üks sõna ülejäägi eest, kui see on olemas.

Samuti koheldakse panga telegramme ja muid sarnaseid telegramme, mille lihtkeeles koostatud tekst sisaldab etteotsa paigutatud kontrollsõna või kontrollarvu. Ometi ei või kontrollsõna või kontrollarvu pikkus ületada viit tähte või viit numbrit.

41. Kokkuleppekeeles on sõna pikkuse ülemmäär viiele tähele kindlaks määratud.

43. Segakeelsete telegrammide sõnade loeku kohta maksab järgmine kord:

- 1) kui nende telegrammide tekst koosneb lihtkeele ja kokkuleppekeele sõnust, loetakse segakeelse telegrammi tekstis sisalduvad lihtkeele sõnad ühe sõna eest kuni viie täheni, kusjuures ülejäägis loetakse ühe sõna eest iga tähtede rühm kuni viie täheni;
- 2) kui need telegrammid sisaldavad peale selle šifreeritud keele teksti, loetakse šifreeritud kohad ühe sõna eest kuni viie kirjamärgini, kusjuures ülejäägis loetakse ühe sõna eest iga kirjamärgide rühm kuni viie kirjamärgini;
- 3) sõnad, mis ei vasta ei lihtkeele ega kokkuleppekeele tingimusele, loetakse niimitme sõna eest, kuimitu korda nad sisaldavad viis tähte, pluss üks sõna ülejäägi eest;
- 4) kui segatelegramm sisaldab ainult lihtkeele ja šifreeritud keele teksti, takseeritakse telegramm täistariifi järgi, kusjuures lihtkeeles koostatud

Šifreeritud keele telegrammid.

Segakeelsed telegrammid.

Kokkuleppekeele sõnastiku ette näitamine.

kohad loetakse § 39 ettekirjutuste ning šifreeritud keeles koostatud kohad § 40 ettekirjutuste järgi.

Sõnade liited.

44. Lihtkeelseis telegrammes ei ole lubatud sellased sõnade liited või muuted, mis käivad vastu selle keele reegleile, kuhu need sõnad kuuluvad. Kuid ühe ja sama isiku perekonnanimed, kohtade, platside, puisteede, tänavate ja muude avalike teede täielikud nimetused, laevade nimed, õhusõidukite nimetused, liitsõnad, mille lubatavust vastaval juhul suudetakse õigustada, tähtedega kirjutatud täisarvud, murdarvud, kümnendarvud või segaarvud võivad olla liidetud ühte ainukesse sõnna, mille loek toimub § 39 määruste kohaselt. Samal viisil talitatakse tähtedega kirjutatud arvudega, milles numbrid on väljendatud ükshaaval või rühmade kaupa, näiteks: trentetrente pro troismilletrente või sixquatresex pro sixcentquarantesix.

78. Telegrammi hinna tasumiseks võib vastuskviitungit kasutada ainult tema väljaandmise kuupäevale järgneva kolmekuulise tähtaja kestel.

82. Kui saatja nõuab, et teade temale telegraafi kaudu saadetak, peab ta selleks tasuma maksu, mis võrdne maksule sama sihtkohaga kuuesõnalise lihttelegrammi eest samal sihitusteel. Ta kirjutab siis aadressi ette maksulise ametmärkme „Accusé de réception“ (väljastustead) või =PC=.

CDE telegrammi väljastustead allub kõigil juhtudel täielikule maksule.

88. Peale sõnamaksu võetakse mitme aadressiga telegrammidelt, nende liigile vaatamata, maksvuselolevas telegraafi tariifis ette nähtud maksu iga ära kirja pealt. Maks igalt ära kirjalt arvestatakse eraldi, võttes arvesse sõnade arvu, mida see sisaldab. Valmistatavate ära kirjade arv võrdub aadresside arvule.

101. Äa kirjandus-telegrammide kohta maksavad maksvuselolevas telegraafi tariifis ette nähtud erilised alandatud sõnamaksu määrad, kusjuures kiire äa kirjandus-telegrammi sõnamaksu määr on sama, mis maksab lihtkeelse lihttelegrammi kohta samal sihitusteel.

103. Peale maksulise ametmärkme =Presse= ehk =Äa kirjanduslik= võivad äa kirjandus-telegrammid kanda ainult kiirtelegrammide ja mitme aadressiga telegrammide kohta tarvitata vaid maksulisi ametmärkmeid. Äa kirja maksu määr äa kirjandus-telegrammidelt on sama, mis maksab mitme aadressiga lihttelegrammi kohta.

128. Iga maksu tagasimaksmise nõudmine tuleb esitada kuue kuu jooksul, arvates telegrammi telegraafileandmise päevast, § 122 tähe i all ette nähtud juhul aga kolme kuu jooksul, arvates vastuskviitungi väljaandmise päevast.

II.

Sama määrustiku § 122 punkt i) muudetakse ja pannakse maksma ühes paragrahvi sissejuhatava osaga järgmises redaktsioonis:

122. Tagasimaksmise nõudmise peale või telegraafitalituse kohta avaldatud kaebuse peale makstakse tagasi maksud sellele, kes nad on maksnud, ja nimelt:

- i) täielik vastuse jaoks ettemakstud summa, kui adressaat ei kasutanud vastuskviitungit või sellest loobus ja kui see vastuskviitung on selle talituse käes, kes ta on välja andnud või on tagastatud sellele talitusele enne kolmekuise tähtaja möödumist, mis järgneb vastuskviitungi väljalaskmise kuupäevale.

III.

Sama määrustiku § 89 kaotab maksvuse.

IV.

Käesolev määrus hakkab maksma 1. jaanuarist 1934.
Tallinnas, 18. detsembril 1933. Nr. 2956.

Teedeminister O. Sternbeck.

Postivalitsuse direktor G. Jallajas.

783. Raadiomäärustiku osalise muutmise määrus.

Alus: Posti, telegraafi, telefoni ja raadio seaduse § 12 p. 1 ja § 77 (RT 24 — 1930).

I.

Raadiomäärustiku (RT 14 — 1932, 25 — 1932 ja 81 — 1933) §§ 5, 6, 42, 48, 121, 122, 204, 206, 207, 210, 215, 217, 225 ja 284 muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

5. Lainete suhtes on raadioelektrilised saated kahte klassi:

Lained.

A. kustumatute lainetega ja

B. kustuvate lainetega,

kusjuures A-klassi laineist tuletuvad järgmist tüüpi lained:

tüüp A 1: kustumatud lained, mille amplituud või sagedus muutub telegraafilise manipuleerimise mõjul;

tüüp A 2: kustumatud lained, mille amplituud või sagedus muutub perioodiliselt — vastavalt kuuldaysagedusele ja sellega ühendatud telegraafilise manipuleerimisele;

tüüp A 3: kustumatud lained, mille amplituud või sagedus muutub vastavalt kuuldaysagedusele — komplekselt ja vahelduvalt;

tüüp A 4: kustumatud lained, mille amplituud või sagedus muutub mingisuguse suurema sageduse kohaselt, kui seda on kuuldavagedused.

Sagedused (lainepikkused).

6. Lained märgitakse eestkätt nende sageduselt kilotsükleis iga sekundi vältel (kts/s); sulgudes lisatakse laine ligikaudne pikkus meetreis. Lainepikkuse ligikaudseks suuruseks meetreis on jagatis, mis saadakse arvu 300.000 jagamisel sagedusele, mida väljendab iga sekundi peale langev kilotsüklite arv.

Lainemõõtjad liikuvjaamades.

42. Liikuvjaamad on vabastatud lainemõõtja omanise sundusest, välja arvatud laevajaamad, mis saadavad sagedusil astmikes 100—160 kts/s (3000—1875 m) ja sagedusil üle 4000 kts/s (lainepikkusil alla 75 m). Need laevajaamad peavad olema varustatud lainemõõtjaga, mille täpsus on võrdne vähemalt $\frac{5}{1000}$, või sellega võrdse seadmega.

48. 1940 a. 1. jaanuarini on neis liikuvjaamades, mis on varustatud B-tüüpi saateseadmetega, lubatud kasutada ainult järgmiste sagedustega (lainepikkustega) B-tüüpi laineid:

375 kts/s (800 m)	454 kts/s (660 m)
410 kts/s (730 m)	500 kts/s (600 m)
425 kts/s (705 m)	1364 kts/s (220 m).

Siiski on 1364 kts/s (220 m) B-tüüpi laine tarvitamine keeldud kella 18.00 ja 23.00 vahel, kohaliku aja järgi, kõigis piirkonnas, kus nende tarvitamine oletatavasti võib segada raadiolevi.

Sunddokumendid liikuvjaamades.

121. Raadiotelegraafilise seadmega sunduslikult varustatud laevades peavad laevajaamas olema järgmised dokumendid:

1. raadioelektriline loatunnistus,
2. raadiooperaatori (te) kutsetunnistus(ed),
3. register (raadioelektrilise talituse päevik),
4. kutsungmärkide tähestikuline nimestik,
5. ranna- ja laevajaamade nomenklatuur,
6. eritalituse toimetavate jaamade nomenklatuur,
7. teleühenduste rahvusvaheline konventsioon ja sellele lisatud reglemendid,
8. nende maade telegraafitariifid, kuhu üleandmiseks jaam kõige sagedamini võtab vastu raadio-telegramme,
9. Posti, telegraafi, telefoni ja raadio seadus, Telegraafimäärustik ja Raadiomäärustik ning postitalituse direktori poolt antud Telegraafitalituse juhtnõõrid ja Raadiotalituse juhtnõõrid, ja
10. raadiotalituse toimetamiseks tarvilikud blannid.

Teistes laevajaamades peavad olema ainult eelmises lõigus p.p. 1—5, 9 ja 10 all loendatud dokumendid.

122. Õhusõidukijaamades peab vähemalt olema eelmises, 121 paragrahvis p.p. 1—3 all loendatud dokumendid ja peale selle veel õhusõidu- ja õhusõidukijaamade nomenklatuur.

204. Kui kindelmaalt saadetakse liikuvjaamale makstud vastusega raadiotelegramm, antakse adressaadile ühes selle telegrammiga vastuskviitung, mis õigustab teda saatma vastuskviitungi väärtuse piires maksuta raadiotelegrammi ainult sellest samast liikuvjaamast ükskõik kuhu. Selle vastuskviitungi maksvuse aeg on kolm (3) kuud.

206. Kui saatja ei tähenda ootelhoiu aega, saadab maajaam raadiotelegrammi telegraafile andmise päevale järgneva kolmanda päeva hommikul lähteasutisele ametiteate, et tal ei ole võimalik olnud üle anda raadiotelegrammi. Lähteasutis informeerib sellest saatjat, kes siis võib maajaamale adresseeritud maksulise telegraafilise või postikaudse ametiteatega nõuda, et tema raadiotelegramm hoitaks ootel neljateistkümnenda päeva möödumiseni, arvatas selle telegraafile andmise päevast (telegraafile andmise päev välja arvatud). Kui saatja ei anna niisugust ametiteadet, paigutatakse raadiotelegramm seitsmenda päeva lõpul (telegraafile andmise päev välja arvatud) väljastamatute raadiotelegrammide hulka (vt. ka § 211).

207. Paragrahvides 205 ja 206 tähendatud tähtaegade möödumist ei arvestata, kui maajaam kindlasti teab, et liikuvjaam jõuab lähemal ajal tema tegevuspiirkonda.

Ka ei oodata ära tähtaegade möödumist, kui maajaamale on kindlasti teada, et liikuvjaam on jäädavalt lahkunud tema tegevuspiirkonnast. Kui maajaama arvates üksi teine maajaam, kes allub samale telegraafivalitsusele või eraettevõttele nagu temagi, ei ole ühenduses kõnealuse liikuvjaamaga, loeb maajaam raadiotelegrammi väljastamatuks ja teatab sellest lähteasutisele, kes informeerib saatjat. Vastasel korral sihitab ta selle raadiotelegrammi teisele maajaamale, kes arvatavasti on ühenduses selle liikuvjaamaga; see sihitamine võib toimuda siiski ainult tingimusel, et sellest ei teki ühtki lisamaksu.

Kui maajaam ei saa raadiotelegrammi üle anda liikuvjaamale viimase jõudmise tõttu maajaama naabruses asuvasse sadamasse, toimetatakse raadiotelegramm vastava telegraafiasutise kaudu adressaadile kätte harilikus telegrammide väljastamise korras. Maajaam peab niisugusest üleandmisest ametiteatega teatama lähteasutisele. Sel juhul makstakse raadiotelegrammi saatjale tagasi liikuvjaama telegrammimaks.

210. Saatja võib lasta oma raadiotelegrammi üle anda ja adressaadile kätte toimetada eesõigustatud korras, kirjutades aadressi ette maksulise ametimärkme =D=

**Makstud vastusega
raadiotelegram-
mid.**

**Kiirraadiotele-
grammid.**

ehk =Kiire=. Raadiotelegramm antakse =Kiirena= edasi ainult harilikkudel telegraafivõrgu-liinidel ja saatjalt võetakse, peale ühekordse liikuvjaama- ja maajaamataksi, kahekordne harilik telegraafiliinide sõnataks. Raadioteel liikuvtalituses üleandmisel ei ole niisugustel kiir-raadiotelegrammidel mingisugust soodustust või eesõigust.

Vastuvõtutõendus
raadiokaugeühen-
dustes.

215. Kui aeglase vastuvõtutõendusega raadiokaugeühenduste talituses üleandev maajaam ei ole 5 päeva jooksul saanud vastuvõtutõendust tema poolt üleantud raadiotelegrammi vastuvõtu kohta, teatab ta sellest raadiotelegrammi lähteasutisele.

Raadiotelegram-
mide taksid.

217. Raadiotelegrammide saatmisel nõutakse saatjalt maksu:

1) raadiotelegrammi vahetamisel liikuvjaama ja kindlal maal asuva telegraafiasutise vahel —

- a) liikuvjaama sõnataksi;
- b) maajaama sõnataksi;
- c) harilikul telegraafivõrgu-liinil edasisaatmise sõnataksi;
- d) vastaval juhul erilised maksud, mis on ette nähtud tariifis eriliigiliste telegrammide saatmise eest;
- e) peale selle tariifis ette nähtud lisataks raadiotelegrammide edasiüleandmise eest teise liikuvjaama vahetalitusel;

2) raadiotelegrammi vahetamisel kahe liikuvjaama vahel —

- a) lähteliikuvjaama sõnataksi;
- b) maajaamade sõnataksi (kui mingi maajaam võtab osa raadiotelegrammi üleandmisest);
- c) sihtliikuvjaama sõnataksi;
- d) harilikul telegraafivõrgu-liinil edasisaatmise sõnataksi (kui raadiotelegramm üle antakse ka telegraafivõrgu-liini kaudu);
- e) vastaval juhul erilised maksud, mis on ette nähtud tariifis eriliigiliste telegrammide saatmise eest;
- f) peale selle tariifis ette nähtud lisataks raadiotelegrammide edasiüleandmise eest teise liikuvjaama vahetalitusel.

Kokkuleppekeelsete (CDE) raadiotelegrammide raadiotelegraafimaks alandatakse samavõrt, kui samade raadiotelegrammide telegraafimaksiki.

Laevajaamade vahelises läbikäimises, kas vahetamas või ainult ühe rannajaama kaudu, võrdub kokkuleppekeelsetele (CDE) raadiotelegrammidele kohaldatav maks alati $\frac{6}{10}$ täiest maksust.

CDE-raadiotelegrammide kohta tarvitavat maksu alandust kohaldatakse alati ka raadiotelegraafilise edasiüleandmise (RM) eest võetavaile maksudele.

Välismaaliste telegrammide pealt võetavat maksu alammäära, mis võrdub 5 sõna maksule, ei tarvitata raadio-telegrammide raadiotelegraafilisel läbikäiguteel (s.o. maa-jaama ja liikuvjaama vahel või liikuvjaamade endi vahel).

Kui maa-jaama kasutatakse vahetalitajaks liikuvjaamade vahel, võetakse ainult ühekordne maa-jaama taks. Kui maa-jaam tarvitab üleandva liikuvjaama suhtes teisugust taksi, kui vastuvõtva liikuvjaama suhtes, võetakse neist kahest taksist kõrgem taks. Peale selle võidakse võtta territoriaalset telegraafitaksi.

Kui saatja nõudel kasutatakse kaht maa-jaama vahetalitajaina kahe liikuvjaama vahel, võetakse kummagi maa-jaama taksi, samuti ka nende kahe maa-jaamavahelise läbikäigutee kohta käivat telegraafitaksi.

225. Kõik maa- ja liikuvjaamade taksid on näidatud rahvusvahelistes ranna- ja laevajaamade ning õhusõiduja õhusõidukijaamade nomenklatuurides, millised peavad olema igal maa- ja liikuvjaamal (vt. ka §§ 121 ja 122). Telegraafivõrgu liinidel telegrammide edasiandmise eest võetavad taksid leiduvad maksvuselolevas telegraafi tariifis ja „Välitelegrammide takside tabelis“, kuna raadio-telegrammide ja raadiotelefoniliste teadete ning kõneluste taksid on toodud „Raadiotariifis“. Rahvusvahelises läbikäimises astub iga uus taks, või tariifide tervikuline või osaline muutmine jõusse 15 päeva möödumisel, arvates nende teatamisest telegraafilidu büroole (teate saatmise päev välja arvatud), kuid võetakse tarvitusele sellele tähtajale järgnevast 1. või 16. kuupäevast alates.

Liikuvjaamadest päritolevate raadiotelegrammide kohta astuvad need tariifide muudatused jõusse ühe kuu möödumisel pärast eelmises lõigus toodud tähtaegu.

284. Hädasõnumi vastuvõtutõenduse andmise juures peab iga liikuvjaam laevajuhi või tema asetäitja käsul teatama, niipea kui võimalik, järgmised andmed järgmises järjekorras: oma nime, oma asendi 276 paragrahvis näidatud kujul ja maksimaalse kiiruse, millega ta suundub hädasoleva sõiduki (laeva, lennuki j.n.e.) poole. Enne selle teate üleandmist ta peab veenduma, et ta ei sega teisi jaamu, kes võivad ennem abi anda hädasolevale jaamale.

II.

Sama määrustik täiendatakse §§ 5¹, 48¹, 89¹ ja 291¹ järgmises redaktsioonis:

5¹. Pikkuselt liigitatakse lained järgmiselt:

- 1) pikad lained — alla 100 kts/s (üle 3000 m),
- 2) keskmised lained — 100—1500 kts/s (3000—200 m),
- 3) piirilained — 1500—6000 kts/s (200—50 m),
- 4) lühilained — 6000—30000 kts/s (50—10 m) ja
- 5) ultralühilained — üle 30000 kts/s (alla 10 m).

600 m laine.

48¹. 500 kts/s (600 m) laine on rahvusvaheline hädalaine; seda kasutatakse selleks otstarbeks laevajaa- made poolt, ja õhusõidukijaamade poolt, kes nõuavad abistamist meresõidu talitustelt. Üldises korras võib seda lainet kasutada ainult kutsungiks ja vastamiseks, kui ka hädatrafikuks ning kiirvajaduse ja julgeoleku signaaleks ja sõnumeiks.

Tingimusel, et ei segataks häda-, kiirvajaduse-, jul- geoleku-, kutsumise ja vastamise signaale, võib 500 kts/s (600 m) lainet siiski tarvitada:

- a) üheainsa ja lühikese raadiotelegrammi üleand- miseks elava trafikuga piirkonnis; need piirkon- nad on tähendatud rannajaamade nomenklatuuris ja neid moodustavad rannajaamade tegevusvööd, kelle kohta leidub märkus, et nad ei võta vastu trafikut 500 kts/s (600 m) lainel;
- b) muus piirkonnis — ka muuks otstarbeiks, kuid tagasihoidlikult.

89¹. Saateaparaadid, mida kasutatakse laevajaa- makes, mis töötavad A₂- või B-tüüpi lainel 365 ja 515 kts/s (822 m ja 583 m) vahel lubatud astmikes, peavad olema varustatud seadmetega, mis kergesti võimaldavad tunduvalt kahandada jaama võimsust.

See määrus ei käi nende saatejaamade kohta, mille võimsus täiskoormatuse juures mõõdetult ei ületa 300 watti saatelampide anoodil (A₂-tüüpi saade) või kuuldav- sagedusega toitetransformaatorite sissumisinäpitsail (B-tüüpi saade).

291¹. Iga liikuvtalitsuse jaam, kes viibib hädas- oleva laeva, õhusõiduki või muu sõiduki läheduses, võib, kui ta seda paratamatuks peab, sundida vaikima kas kõiki liikuvtalitsuse jaamu selles piirkonnas, või ühtainsat jaama, kes segab hädatrafikut. Mõlemal juhul kasutatakse reglementaarset lühendit QRT, millele järgneb sõna DETRESSE või HÄDA. Need märkused adresseeritakse kas „kõigile“ (CQ) või ainult ühele jaamale, vastavalt juhule.

III.

Sama määrustiku § 46 kaotab maksvuse.

IV.

Käesolev määrus hakkab maksma 1. jaanuarist 1934.

Tallinnas, 18. detsembril 1933. Nr. 2957.

Teedeminister O. Sternbeck.

Postivalitsuse direktor G. Jallajas.

Märkus. Kui p.p. 2 ja 3 tähendatud vastuvõtu seadetega on võimalus kuulata ka ringhäälingut (keskmistel lainetel), siis peale käesolevas paragrahvis tähendatud maksude kuuluvad need ka ringhäälingu kasuks võetava maksu alla.

P.p. 1—4 loendatud maksud tasutakse kalendriaasta järgi poolaasta viisi ette, kusjuures poolik poolaasta loetakse täieks poolaastaks. Vastuvõtu-seade mitmeks otstarbeks kasutamisel tasutakse selle pealt maks kõrgeima taksiiliigi kohaselt.

§ 3. Raadioseadete kasutajate nõudel ettevõetava segavate seadete kohapealse kontrollimise eest (peale sõidu- ja päevarahade Ameti-sõitude tasu seaduse kohaselt — ning muude ollavõivate kulude) 2 kr.

§ 4. Välismaalise liikuvjaama järelevaatuse eest 30 kr.

II.

Raadiotalitused.

§ 5. Telegrammid kindeltali-tuses.

Besti kindeljaamade ja maajaamade ning välismaade kindeljaamade ja maajaamade vahel otseteed vahetatavad telegrammid loetakse võrdseteks traadikaudsete telegrammidega ja nende eest võetakse maksu

Sisemaalises vahetuses	Välismaalises vahetuses
sisemaalise traaditelegrammi sõnataksi määr	kokkuleppel liikuvjaama omanikuga postivalitsuse direktori poolt kindlaksmääratud sõnataks, kuid mitte üle 40 kuld-sentiimi
sisemaalise traaditelegrammi sõnataksi määr	30 kuld-sentiimi
	sõnataks maksva telegr. tariifi kohaselt

samal määral, nagu traadikaudsel teel vahetatavate telegrammide eest (maksva telegraafi tariifi kohaselt)

§ 6. Raadiotelegrammid liikuv-talituses.

Liikuv-talituses vahetatavate raadiotelegrammide eest võetakse maksu:

a) liikuvjaama kasuks (kui liikuvjaama omanik seda nõuab) sõna pealt

sisemaalise traaditelegrammi sõnataksi määr

kokkuleppel liikuvjaama omanikuga postivalitsuse direktori poolt kindlaksmääratud sõnataks, kuid mitte üle 40 kuld-sentiimi

b) maajaama kasuks sõna pealt

sisemaalise traaditelegrammi sõnataksi määr

30 kuld-sentiimi

c) traaditelegraafivõrgu kasuks sõna pealt

sõnataks maksva telegr. tariifi kohaselt

d) vastaval korral, edasiüleandmise mak-
su (retransmissioon-raadiotelegrammid) sõna
pealt

e) hõlbustuste eest (kiir-, väljastustea-
tega, makstud võrdlemisega j.n.e. telegram-
mid

§ 7. Raadiotelefonilised kõned
kindeltalituses.

Traaditelefoniühenduse rikke puhul, kui
ka aerodroomide vahel eesti kindeljaamade ja
maajaamade ning välismaade kindeljaamade
ja maajaamade kaudu vahetatavad raadiotele-
fonilised kõned loetakse võrdseks traaditelefo-
niliste kõnedega ja nende eest võetakse maksu

§ 8. Raadiotelefonilised kõned
liikuvtalituses.

Lubatud on: kiir-riigikõned, riigikõned,
kiir-erakõned, lihterakõned, eelteatega kõned
ja kõnelekutsega kõned.

Eesti maajaama kaudu peetud raadio-
telefoniliste kõnede (ühesuunaliste või kahe-
suunaliste) eest võetakse kõnemaksu vastavalt
kõneliigile, kusjuures lihterakõne maksu mää-
raks on:

1. Liikuvjaama kasuks (kui liikuv-
jaama omanik seda nõuab)

2. Maajaama kasuks:

a) esimese 3 minuti või selle osa eest

Sisemaalises
vahetuses

Välismaalises
vahetuses

sisemaalise
traaditele-
grammi sõna-
taksi määr
igale edasi-
üleandvale
jaamale

40 kuldsentii-
mi (üleantava-
te liikuvjaama-
de arvule vaa-
tamata)

maksva telegraafi tariifi ko-
haselt

samal määral, nagu traadi-
kaudsel teel vahetatavate kõ-
nede eest (maksva telefoni
tariifi kohaselt)

kokkuleppel liikuvjaama
omanikuga postival. direktori
määramisel:

ülemmäär	ülemmäär
75 senti esi-	0,75 kuld-
mese 3 minuti	franki esimese
eest ja 25 senti	3 minuti eest
iga järgmise	ja 0,25 kuld-
minuti eest	franki iga järg-
	mise minuti
	eest

1 kr. 50 s.

1,50 kuld-
franki

	Sisemaalises vahetuses	Välismaalises vahetuses
b) iga järgmise alanud minuti eest .	50 senti	0,50 kuldfranki
3. Telefonivõrgu kasuks:		
a) kõne puhul liikuvjaama ja Tallinna telefonivõrku kuuluva abonendi vahel	kohaliku kõne maks maksva telefonitariifi kohaselt (laev loetakse võrdseks abonentiga)	eesti terminaal maksva telefonitariifi kohaselt vastavalt liikuvjaama rahvusele
b) kõne puhul liikuvjaama ja Eestis väljaspool Tallinna telefonivõrku asuva abonendi vahel	kaugekõne maks maksva telefonitariifi kohaselt	eesti terminaal maksva telefonitariifi kohaselt vastavalt liikuvjaama rahvusele
c) kõne puhul liikuvjaama ja välismaal asuva abonendi vahel	—	kõnemaks maksva telefoni tariifi kohaselt
d) vastaval juhul — kiirkõne, eelteate ja kõnelekutse eest	maksva telefonitariifi kohaselt	
4. Liikuvjaama, kui ka maajaama kasuks eelteatega või kõnelekutsega kõne pealt — eelteate või kõnelekutse maksu .	maksva telefonitariifi kohaselt	
Märkus § 8 juurde: Kiirkõnede puhul jääb maajaama ja liikuvjaama maks võrdseks liht-erakõne puhul võetava maksuga.		
§ 9. Telegrammide või sõnumite üleandmise eest raadiotelefoni- lisel teel Eestist saatejaamata eesti liikuvjaamadele eesti maajaama kau- du võetakse maksu:		
a) liikuvjaama kasuks (kui liikuvjaama omanik seda nõuab)	sisemaalise traaditelegrammi sõnataksi määr	—

	Sisemaalises vahetuses	Välismaalises vahetuses
b) maajaama kasuks	sisemaalise traaditelegrammi kahekordne sõnataksi määr maksva telegraafi tariifi kohaselt	—
c) telegraafivõrgu kasuks		
§ 10. Meteoroloogilised, jää- ja navigatsiooniteated, kellaja signaalid:		
liikuvjaamadele erinõudmise peale raadiotelegraafi või telefoni teel antavate niisuguste teadete eest	vastavalt üleandmise viisile — §§ 6, 8 või 9 ette nähtud maks	vastavalt üleandmise viisile — §§ 6 või 8 ette nähtud maks
§ 11. Raadiogoniomeetriline talitus.		
Iga laeva peilimise eest võetakse maksu	4 krooni	4 kuldfranki

III.

Käesolev tariif loetakse maksvaks 1. jaanuarist 1934.

Samast kuupäevast kaotavad maksvuse raadiotelefoni tariifi nr. 45 (RT 3 — 1927) ja eesti ranna- ja laevaraadiotelegraafi jaamade ning eesti postiametkonna sõnataksid raadiotelegraafilises läbikäimises (RT 82 — 1922).

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

786. Tariifinõukogu otsus 15. detsembrist 1933 reisijateveotariifi nr. 93 täiendamise kohta.

(Protokoll nr. 353 p. 1.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Reisijateveotariif nr. 93 (RT 35 — 1931) §§ 13 ja 18 juurde kuuluv lisa I alajaotus A. täiendatakse Narva vene emigrantide keskkursuste nimetusega, asukohaga Narvas.

II.

Käesolev otsus loetakse maksvaks 20. detsembrist 1933 kuni 1. veebruarini 1935.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

787. Tallinna linnavolikogu otsus 13. detsembrist 1933 linna turgudel kauplejailt ja vaheltkauplejailt, kes ei kauple alaliselt, platsimaksu võtmise kohta.

I osa.

Täiendada linnavolikogult 16. detsembril 1925 vastu võetud, Sise-ministrilt kokkuleppel Rahaministriga 16. jaanuaril 1926 kinnitatud ja Riigi Teatajas 8 — 1926 avaldatud Tallinna turgude platsimaksu määruse § 2 järgmise uue lõikega:

Erandina võetakse vaheltkauplejailt, kes müüvad sibulaid, pakitud viljakohvi ja mune käel ringikantavast korvist, platsimaksu 5 senti turupäeva eest.

II osa.

See täiendus astub jõusse 1. jaanuarist 1934.

Linnapea A. Uesson.

Sekretär G. Pinding.

Türi linnavolikogult 22. novembril 1933 vastu võetud

788. Korstnapühkimise tasutaksid Türi linnas.

§ 1. Korstnapühkimise eest ühekordses majas iga pühkimise korra eest 15 senti, ühe suitsutoru pealt; kui aga korstnal on rohkem suitsutorusid, tuleb iga järgneva toru pealt 7 senti juurde maksta.

Märkus. Katusealuse- ja pööningukorrad loetakse üheks majakorraks.

§ 2. Korstnapühkimise eest kahekordsetes majades, iga pühkimise korra eest 17 senti ühe suitsutoru pealt, juurde makstes iga järgneva suitsutoru pealt 8 senti.

§ 3. Korstnapühkimise eest kolmekordsetes majades, iga pühkimise korra eest 20 senti ühe suitsutoru pealt, juurde makstes iga järgneva suitsutoru pealt 10 senti.

§ 4. Sooja seina puhastamise eest 6 senti, iga pühkimise korra pealt.

See korstnapühkimise tasutaks hakkab maksma 1. jaanuarist 1934, ja sellest ajast peale kaotab maksvuse linnavolikogult 26. septembril 1927 vastu võetud ja Riigi Teatajas 94 — 1927 kuulutatud taks.

Linnapea (allkiri).

Sekretär (allkiri).

